

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LX. — Izdan in razposlan dne 8. oktobra 1898.

Vsebina: (Št. 182—183.) 182. Dopustilnica za lokalno železnico Otrokovice—Vysovice. — 183. Razglas, da se Najviše dopustilo za gradnjo in obrat lokalne železnice Dolina—Wygoda prenaša na barona Bertholda in Armina Popper de Podhragy.

182.

Dopustilnica z dne 24. septembra 1898. l.

za lokalno železnico Otrokovice—Vysovice.

Na podstavi Najvišega pooblastila dodeljujem v porazumu z udeleženi ministri inženjeru Emilu Janovitzu v Kromerizu v družbi z inženjerjem Emilom Törökom v Budapešti po pogojih in načinih, ustanovljenih v nastopnem, po določbah zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo kot lokalno železnico s pravilnim tirom napraviti od postajališča Otrokovice, ki ga bo preobraziti v postajo, na progi Dunaj—Krakov c. kr. privilegovane cesar Ferdinandove severne železnice v Vysovice.

§. 1.

Železnici, ki je predmet te dopustilnice, se podeljujejo v členu V. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 2.

Koncesionarja sta dolžna gradnjo dopuščene železnice začeti precej, ko dobita dovolilo za njo, dokončati jo najdalje v dveh letih računè od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu in vzdrževati po nji obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bodeta držala koncesionarja gorenjega roka za gradnjo, in pa da napravita in opremita železnico, kakor zahteva dopustilo, morata dati zagotovilo, položivši varščino petdeset tisoč goldinarjev v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§. 3.

Da izdelata koncesionarja dopuščeno železnico, za to se jima podeljuje pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Isto pravico je podeliti koncesionarjema tudi glede tistih dovlacnic, ki bi se utegnile narediti in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih narava v javni koristi.

§. 4.

Koncesionarjema se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravnati po vsebini te dopustilnice in po dopustilnih pogojih, ki jih postavi ministrstvo za železnice, in pa po semkaj merečih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem po zakonih in ukazih, kateri se morebiti dadó v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbе in obratni predpisi, podani v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebnó na znižano vozno brzino, zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in na to stran bodo veljali posebni obratni predpisi, ki jih izdá ministrstvo za železnice.

§. 5.

Koncesionarjema se priznava pravica, da smeta s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih postavi ta, narediti delniško družbo, katera naj stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarjev.

Izdaja prednostnih obligacij je izključena.

Koncesionarjema pa se priznava pravica, izdati prednostne delnice, katere imajo glede obrestovanja in razdolžbe prednost pred osnovnimi delnicami, do zneska, kakor ga ustanovi državna uprava.

Dividenda, ki pristoji prednostnim delnicam, preden nastane osnovnim delnicam pravica do dividende, se ne sme odmerjati z več kakor s štirimi odstotki; pri tem pa ne sme biti nikakega doplačila iz doneskov poznejših let.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakoršni drugi stroški razen stroškov, ki se res uporabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, vštevši nabavo vozil in pa za dotacijo pričuvnega zaklada, ki ga določi državna uprava, in ki se prav izkažejo, prištevši interkalarnе obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo res kurzne izgube ob dobavi glavnice,

Ako bi bilo treba po izvršitvi železnice še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti

obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravni glavnici, če je privolila državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je poplačati po razdolžbenem črtelzu, ki ga odobri državna uprava, v času, dokler bo trajalo dopustilo.

Družbena pravila in obrazci osnovnih in prednostnih delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

§. 6.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife za odpravo oseb in reči naj veljajo v tem oziru in pa glede polajšil potujočim vojaškim osebam določila, katera bodo vsaki čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila je uporabljati tudi na deželno brambo in črno vojsko obéh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in žandarje, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesionarja sta dolžna, da pristopita k dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imejta opravnih reči za prevažanje vojakov, zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, dalje da pristopita k vsaki čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prevozu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakičas veljajoči predpis za vojaški prevoz po železnicah, in pa vsaki čas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarja moč in veljavo z dnem, ko se prične po dopuščeni železnici obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdado po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakoniku, zadobé za koncesionarja veljavnost tedaj, kadar se jima priznanijo uradoma.

Te dolžnosti imata koncesionarja samo v toliko, v kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na drugotnost te proge in na olajšila, podeljena vsled tega glede naprave, opreme in vrste obrata.

Koncesionarja sta dolžna, oddajaje službe se ozirati po zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l.

(drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambor.

§. 7.

V koliko je enake ugodnosti, kakor jih gledé vojaških prevozov ustanavlja §. 6., dodeliti civilnim stražnim četam (varnostni straži, finančni straži i. e.) ali drugim javnim organom, to se določa v dopustilnih pogojih.

§. 8.

Dopustilna doba in ž njo vréd v §. 9., lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računeč od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava sme izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 2. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in o začetku obrata, v kolikor bi se ne mogel kak prestop roka opravičiti po zmislu §. 11., lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 9.

Koncesionarja nimata pravice, prepuščati obrat dopuščene železnice tretjim osebam, razen v slučaju izrečnega dovolila od strani državne uprave.

Državni upravi se pridržuje pravica, prevzeti obrat dopuščene železnice zlasti v slučaju, ako bi dobila direktno stično zvezo z eno začasno po državi obratovanih železnic, in ga potem voditi v še ostali dopustilni dobi za račun koncesionarjev.

V tem slučaju morata koncesionarja državni upravi povrniti stroške, ki so resnično nastali vsled obratovanja, eventuelno jih je poprečno določiti.

Sploh je načine, kako je voditi ta obrat, uravnati z obratno pogodbo, katero je skleniti s koncesionarjema.

§. 10.

Koncesionarja imata dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) vsaki čas dopuščati državni upravi na njeno zahte-

vanje skupno porabo železnice za promet med železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 11.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat odana, odkupiti vsaki čas po nastopnih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti doneski, kar jih bo imela podjetba v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom, od tega se odbijejo čisti doneski najslabejših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

Če bi se železnica odkupila po preteku začasne davčne prostosti, določene v §. 1., tedaj je pri seštetju letnih čistih donosov z davki s pribitki vred in drugačnimi javnimi davščinami, katere zadenejo odkupljeno železniško podjetbo, ravnati kakor z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti glede vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračuniti davek z dokladami vred po odstotnem postavku prvega davku zavezanega leta ter ga odbiti od donosa. K tako najdenemu čistemu donosu pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po §. 131., lit. a) zakona z dne 25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetine teh čistih donosov.

2. Odkupno ceno, preračunjeno po zmislu sprednjih določil, je plačevati potem koncesionarjema kot odškodbo za odkup železnice v še ostali dobi dopustilnega trajanja v polletnih obrokih dne 30. junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

3. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po določilih v odstavku 1 najdeni poprečni čisti donos ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je enak tisti letnini, ki je potrebna za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene delniške glavnice v času, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da država plača spredaj navedeno letnino za delniško glavnico v polletnih obrokih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta

po dospelosti, ter da povrne koncesionarjema rentnino, ki jo je plačevati od te odkupne rente.

4. Državi se pridržuje pravica, da sme kadarkoli na mesto še ne dospelih letnih plačil po zmislu odstavka 2., oziroma namesto letnine, ki jo je po odstavku 3. plačevati za delniško glavnico, plačati glavnico, enako znesku glavniške, računčč obresti od obresti, po štiri od sto na leto diskontovane vrednosti teh plačil, seveda odbivši pribitek, ki se je morda opravil v zmislu končnega določila odstavka 1.

Ako se odloči država plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah vsake vrste, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

5. Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, izplačavši odškodnino, predpisano v št. 1—4 brez daljne odplate v bremen čisto last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, všteti tudi vozila in gradivne in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarjev in družbena postranska opravila, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, ako niso bill ti že namenu primerno uporabljeni z odobrilom državne uprave.

6. Sklep državne uprave o izvrševanju državne pravice odkupa, kateri se mora zgoditi vselej z začetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniški podjetbi najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V ti izjavi se določa:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniška podjetba, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, kateri morajo kot pritiklina železniške podjetbe ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo plača država železniški podjetbi, eventualno s pridržkom poznejše izprave začasno ovedene odkupne cene (št. 1 do 4) s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

7. Državna uprava si pridržuje pravico, postaviti ob enem z vročbo odkupne izjave posebnega

komisarja, kateri mora paziti na to, da se stanje imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja.

Isto velja o vsaki prevzetbi novih dolžnosti, katere segajo čez mejo rednega opravičnega obrata ali provzročujejo trajno obremenjenost.

8. Koncesionarja sta dolžna, poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, kateri je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionarja ne izpolnila te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesionarjev in brez sodnega posredovanja vzeti v fizično posest zgoraj oznamene imovinske predmete.

Pocenši s časom odkupa se bode odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniški podjetbi, katera pak mora tudi sama poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastajajoče obračunske dolžnosti in druge dolgove.

9. Vlada si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 6) opravi vknjižbo državne lastninske pravice na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, kateri preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesionarja sta dolžna, dati državni upravi, na njeno zahtevo, na razpolago pravne listine, katere bi bile morda še potrebne z njih strani.

§. 12.

Ko mine dopustilo in tistega dne, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena last in užitek dopuščene železnice in vse premične in nepremične pritikline, všteti vozila, gradivne zaloge in iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade v obsegu, povedanem v §. 11., odstavku 5.

Ko mine to dopustilo in pa tudi, ko se železnica odkupi (§. 11.), obdržita koncesionarja last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih doneskov podjetbe, in pa kar bi imela po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere sta si koncesionarja sezidala ali pridobila sama po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da té reči niso pritiklina železnice.

§. 13.

Državna uprava ima pravico prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih primerna namenu in trdno narejena, in ukazati, da se odvrnejo ali pa odpravijo napake na to stran.

Tudi ima državna uprava pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarstvo, in sosebno po nadzornikih, pošiljanih ob stroških koncesionarjev, kakorkoli se ji vzvidi primerno, paziti da se gradnja izvaja po projektu in pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, inia komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikokrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v vélike zbore, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotno zakonom, dopustilu in družbenim pravilom, oziroma kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si precej izprositi odločilo ministrstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§. 14.

Državna uprava si pridržuje nadalje pravico, da se sme, ako bi se poleg vsega poprednjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolišnih izreči, da je dopustilo izgubilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Wittek s. r.

183.

Razglas železniškega ministrstva z dne 24. septembra 1898. l.,

da se Najviše dopustilo za gradnjo in obrat lokalne železnice Dolina—Wygoda prenaša na barona Bertholda in Armina Popper de Podhragy.

Ker se je po Najviši dopustilnici z dne 3. marca 1883. l. (drž. zak. št. 36) lokalna železnica od Doline v Wygodo, katero je napravil in v obrat postavil baron Leopold Popper de Podhragy, po smrti imenovanega koncesionarja sodnijsko prisodila njegovim dedičem, baronom Bertholdu in Arminu Popper de Podhragy, so se na podstavi Najvišega pooblastila dopustilu primerne pravice in dolžnosti glede oznamenjene železnične proge prenesle na imenovana dediča in se vsled tega izpremenjenim razmeram primerno ustano-vile tako:

I.

Določila v §§. 1 do vštévši 8, potem v 11 in 12 Najvišega dopustila z dne 3. marca 1883. l. (drž. zak. št. 36) ostanejo z nastopnimi dopolnili v moči:

1. Koncesionarja sta dolžna, na zahtevo državne uprave narediti nadaljevalno progo dopuščene lokalne železnice od postaje Wygoda do gališko-ogrske meje v slučaju, če je zagotovljena naprava stične proge na ogrskem ozemlju.

2. Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res uporabijo za sestavo projekta, za gradnjo in opravo železnice, vštévši dobavo vozil in pa za dotacijo pričuvnega zaklada, ki ga določi državna uprava, in se izkažejo, kakor gre, prištévši interkalarne obresti, ki so bile med grajenjem res izplačane, in kar je morda res bilo kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakršni drugi stroški.

Stroški po dovršitvi železnice izdelanih drugih novih staveb, in pomnožbe obratnih naprav, se smejo prišteti napravni glavnici, če je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

3. Za vojaške prevoze veljajoči znižani tarifui postavki naj veljajo tudi za črno vojsko obeh držav-

nih polovic, in pa na odpravo civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže itd.)

4. Obrat železnice, ki je predmet tega razglasa in na kateri je vzdrževati redni promet oseb in blaga, bo vodila ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, država na račun koncesionarjev. Načini tega obratovanja se uravnavajo z obratno pogodbo, ki se sklene med državno upravo in koncesionarjema.

5. Koncesionarja imata dolžnost, vsaki čas dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno porabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, plačavši pristojbino za soporabo in odškodnino, katero je določiti po dogovoru, odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih

6. Ako se napravi delniška družba, ima komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikokrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotne zakonom, dopustilu in družbenim pravilom, oziroma kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprositi precej odložilo ministrstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

II.

Namesto določil v §§. 9 in 10 Najviše dopustilnice z dne 3. marca 1883. l. (drž. zak. št. 36) stopijo nastopne naredbe:

7. Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico odkupiti vsaki čas po nastopnih določilih:

- a) Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti donosi, kar jih bo imela podjetba v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom, od tega se odbijejo čisti doneski najslabjših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

Če bi se železnica odkupila po preteku v §. 2 Najviše dopustilnice z dne 3. marca 1883. l. (drž. zak. št. 36) ustanovljene začasne davčne prostosti, tedaj je z davki, dokladami in drugačnimi javnimi davščinami, katere za-

denejo odkupljeno železniško podjetbo, ravnati pri izračunu čistega donosa kot z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti gledé vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračuniti davek z dokladami vred po odstotnem postavku prvega davku zavezanega leta ter ga odbiti od doneska.

- b) Za odkupnino naj velja tisti znesek, ki odgovarja v času odkupa železnice računski glavnični vrednosti, katero je ovedeti na podstavi petodstotnega obrestovanja, letnih rent, do teklih od časa odkupa do preteka dopustilne dobe, ovedenih v zmislu predstojećih določil sub a).
- c) Odkupnina se izplača brez razlike časa, v katerem se opravi odkup, kakor izvoli državna uprava, ali v gotovini ali v državnih zadolžnicah.

Za izplačilo se lahko porabljajo državne zadolžnice vsake vrste, in té je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravnopreteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

- d) Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, ko opravi zgoraj pod lit. a) do c) predpisano odškodbo, brez daljne odplate v bremen čisto last in v užitek dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, izvzemši dovlačnico k žagi pri Wygodi, včevši vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarjev, in družbena postranska opravila, kakor tudi iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, v kolikor niso bili ti že uporabljeni določilu primerno z odobrilo državne uprave.
- e) Sklep državne uprave o izvrševanju pravice državnega odkupa, kateri se mora zgoditi vselej s pričetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniški podjetbi najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V ti izjavi se določí:

- α) čas, od katerega se opravi odkup;

- β) železniška podjetba, ki je predmet odkupa, in drugačni imovinski predmeti,

kateri morajo biti si kot pritiklina železniške podjetbe bodi si iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;

- 7) znesek odkupnine, ki jo država plača železniški podjetbi, eventuelno s pridržkom poznejše izprave odkupne cene (št. 1 do 5), katero je ovedeti začasno, s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

- f) Državna uprava si pridržuje pravico, postaviti ob enem z vročbo odkupne izjave posebnega komisarja, kateri mora paziti na to, da se stanje imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja.

Isto velja o vsaki prevzetbi novih dolžnosti, katere segajo čez mejo rednega pravnega obrata ali povzročujejo trajno obremenjenost.

- g) Koncesionarje sta dolžna, poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, kateri je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionarja ne izpolnila te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesionarjev in brez sodnega posredovanja prevzeti v fizično posest označene imovinske predmete.

Pocenši s časom odkupa se bode odkupljena železnica obratovala za račun države, in potem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti donosi, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniški podjetbi, katera pak mora tudi sama poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastale obračunske dolžnosti in druge dolgove.

Vlada si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave dá vknjižiti državno lastninsko pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, kateri preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesionarja sta dolžna, dati državni upravi na zahtevanje na razpolago pravne listine, katere

bi bile v ta namen morda še potrebne z njihove strani.

8. Ko mine dopustilo in tistega dne, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vse premične in nepremične pritikline, všteti vozila, gradivne zaloge in pa morda iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade v obsegu, povedanem spredaj pod št. 7, lit. d).

Ko mine to dopustilo, in pa tudi, ko se železnica odkupi, obdržita koncesionarja last dovlačnice k žagi pri Wygodí, dalje last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in pa kar bi imela po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere sta si koncesionarja sezidala ali pridobila sama po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da te reči niso pritiklina železnice.

III.

Na mesto določil v odstavku I, točki 9 in v odstavku II, točki 1 in 2 za lokalno železnico Dolina—Wygoda postavljenih dopustilnih pogojev z dne 19. marca 1883. l. stopijo nastopne naredbe:

9. Koncesionarja sta dolžna priskrbeti za obrat lokalne železnice potrebna vozila in sicer tri vozove za osebe, eden voz za pošto in sprevodnike, 50 tovornih voz, potrebne samovoze, železniške vozove in pričuvne sestavine, potem na zahtevo državne uprave tudi dve lokomotivi z največinsko obremenitvijo osi 12 bečev. Za sestavo vozil je izprostito odobrilo železniškega ministrstva.

10. Za promet oseb, prtljage in blaga na lokalni železnici Dolina—Wygoda naj veljajo brez izjeme vsaki čas za 9 kilometrov veljajoče tarife stikajočih se prog c. kr. državnih železnic, všteti razredbo blaga, veljajočo za gališke proge c. kr. državnih železnic.

V vzajemnem prometu med lokalno železnico Dolina—Wygoda in c. kr. državnimi železnicami se nič ne preračunja, in tarifa se preračuni, vzemši skupaj obojestranske neokrajšane postavke voznine.

Vozne cene in voznine, ki jih je pobirati, in druge pristojbine se smejo preračunati le v takratni zakoniti deželni vrednoti brez nadavka.

Ko je dala železnica v dveh zaporednih letih od prevoza oseb in blaga čisti donos 4000 gl. za kilo-

meter, lahko odredi železniško ministrstvo razmerno znižbo tarifnih postavkov, ki so bili doslej v moči.

Na stikaj čih se progah c. kr. državnih železnic za posamezne predmete dodeljene ugodnosti, ako bi nastala nadloga in nenavadna draginja živeža ali iz narodnogospodarskih vzrokov — toda izvzemši les, drveno oglje in brikete iz drvnega oglja — naj veljajo tudi na lokalni železnici Dolina — Wygoda.

11. Tarifni del I avstrijskih in bosensko-hercegovinskih železnic, obsegajoč skupna določila za odpravo oseb, popotne prtljage, ekspresnega blaga

in psov, dalje tarifni del I, zadevajoč splošna določila za odpravo mrličev, živih živali in blaga na avstrijsko-ogrskih in bosensko-hercegovinskih železnicah, zadnji s preuredbami, pogojenimi z razredbo blaga c. kr. avstrijskih državnih železnic, naj bodeta na zahtevo c. kr. železniškega ministrstva veljala tudi za lokalno železnico Dolina — Wygoda.

12. Uredba tarif za osebe in blago in pa dajatev v javne namene se vsak čas pridržuje zakonarstvu.

Taki uredbi se morata koncesionarja podvreči.

Witte s. r.